



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3348/2024
15.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Никола Јасика, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Дејан Станић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3026/23 од 09.11.2023. године, у седници одржаној дана 15.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3026/23 од 09.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3026/23 од 09.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 1324/19 од 07.07.2023. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да уклони бетон са парцеле ..., уписане у ЛН .. КО ... као власништво тужиље, која парцела се граничи са к.п.бр. .. КО ... у својини туженог, на начин описан у том ставу изреке, те да наведени део земљишта, слободан од свих ствари, тужиљи преда у несметану државину (став први изреке), обавезан тужени да са дела к.п. бр. .. КО ..., описан у ставу првом изреке, уклони панел ограду дужине 28,02 м према гаражи тужиље, удаљену 47 цм од к.п. бр. .. КО ... и да заузети део земљишта, слободан од свих ствари, преда у несметану државину тужиље (став други изреке) и обавезан тужени да престане са узнемиравањем тужиље у односу на спорни део к.п. бр. .. КО ..., у крајњем делу те парцеле који се граничи са к.п.бр. .. КО ..., у ширини од 1 м од међе са к.п. бр. .. КО ... и у дужини од улице до помоћног објекта (став трећи изреке), док је у преосталом делу тужбени захтев као неоснован одбијен (став четврти изреке) и тужени обавезан да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 296.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је у преосталом делу захтев тужиље за накнаду трошкова одбијен као неоснован (став пети изреке).

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 3026/23 од 09.11.2023. године ставом првим изреке, одбио жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Старој Пазови П 1324/19 од 07.07.2023. године у усвајајућем делу и у делу одлуке о

трошковима. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремену изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучи применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 са изменама и допунама), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 2. ЗПП оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Тужени уз ревизију није приложио судске одлуке које би поткрепиле потребу уједначавања судске праксе или указале на битно различито поступање судова у сличној чињеничној и правној ситуацији каква је конкретна, па није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању тужбеног захтева не одступају од постојеће судске праксе у тумачењу и примени материјалног права – одредби члана 3. и 33. Закона о основама својинскоправних односа, имајући у виду међу странкама неспорну чињеницу да се, без пуноважно закљученог уговора о купопродаји непокретности, предметни део катастарске парцеле тужиле број .. КО ..., налази у поседу туженог. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени наведених законских одредби, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 33. став 2. ЗПП прописано је да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Тужба у овој парници поднета је 30.10.2019. године. У тужби означена вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Како вредност предмета спора у овој парници не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра, то је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**